

"VICTORIA"
apare Duminică

REDACȚIA

Compania 2 Propagandă
M.C.G. a Armatei de Usca

DESEN-ZINCO-TIPAR

Secția Geografică
a frontului de Răsărit

VICTORIA

FOAIA MILITARĂ A FRONTULUI DE RĂSĂRIT

Dați patriei tot
ce este mai bun
în voi.

Filndcă astăzi
setoarcesub ochii
voștri soarta de
veacuri a lumii.

Mareșal Antonescu

CONSILIUL DE PATRONAJ

O înălțătoare operă condusă de d-na Mareșal Antonescu

În expansiunea pe cât de sinceră și în-
sufletită, pe atât de precisă și minuțioasă,
a d-lui prof. Mihail Antonescu, s'au pu-
tut vedea în justa lor lumină înfăptuirile
celor doi ani de guvernare ai Mareșalu-
lui Antonescu.

Între atâtea realizări, pentru care a-
ceastă guvernare se înscrie în stima și
recunoștința Neamului și a istoriei, în-
făptuirile Consiliului de Patronaj al O-
perelor Sociale se țin la un loc de cinste
și demonstrează posibilitățile uriașe ale
entuziasmului pas în slujba dragostei de a-
proape și de Tară.

Pornită într-un început modest și cu
foarte puține mijloace materiale, opera
Consiliului de Patronaj, era sortită să
însemneze acel lung și de fapt vrednic
și omagiu în ajutorul nevoilor și du-
rerilor poporului, fapt care stău pildă
de stăruință și abnegație și care se oferă
laudei și admirației obștești.

Se cuvine subliniată aici, în lumina gră-
toarelor cifre și atestări ale luminoasei
expunerii, contribuția însoțită și bine-
voitoare a doamnei Maria Mareșal An-
tonescu, care sub oblăduirea atentă a M.
S. Reginei Mama Elena, a întreprins o
muncă plină de elan și de dăruire, pentru
cinstirea căreia cuvântul mareșal nu ni se
pare exagerat. Opera condusă de doamna
Maria Mareșal Antonescu a fost într'a-
devăr măreață!

Soldatul plecat pe front, familia lui ră-
masă lângă ogor și fabrică, răniții — a-
cești acumpi fii jertfiți Patriei — sufe-
rinții, sărmanii, pe de altă parte copiii,
nădejdea viitorului românesc, studenții-
mea, școlarii, toți au primit în măsură
mai mare sau mai mică, într-un fel sau al-

tul, sprijinul, alinarea, ajutorul inimii și
blând al doamnelor din Consiliul de Pa-
tronaj.

La început timid și modest înfiripat,
Consiliul de Patronaj poate sta acum ex-
emplu de organizare și de cărmuire, cu
o economie și o gospodărire admirabile, cu
răsun de acțiune înfăptuită în întreaga țară,
cu asistență promptă și eficientă ori unde
nevoia, necazul sau suferința se arată.

Spitale, centre de reeducare, ajuto-
rea familiilor soldaților de pe front, aju-
torarea cu îmbrăcăminte și alimente a
celor ce luptă în câmpiile nefârșite ale
Rusiei pentru mântuirea țării, asistența
mamei și copilului, cantine de tot felul,
cămine pentru toți școlarii, pentru cei
mici colonii de vară, asistență socială, a-
jutorarea refugiaților, ateliere, depozite
de alimente, fabrici, iată ceea ce se poate
citi în darea de seamă a înfăptuirilor
Consiliului de Patronaj.

Ni se pare această operă mai grea
de orice laudă și de orice admirație.

Ea vorbește altor regiuni ale conștiin-
ței decât celor ale fetei și urărilor;
ea se adresează dramului de omie și de
induișoare care sălăștează în fiecare din
noi, ea este grăitoare pentru rezervele
noastre de iubire și recunoștință.

Vorbe mai mari și mai potrivite au găsit
pentru uriașă operă de bunăvoință și jertfă
implinită de femeile române sub conducă-
rea doamnei Mareșal Antonescu.

Ne regăsim, în fața acestor înfăptuiri,
toate fibrele de credință în soarta acestui
Neam, ale cărui virtuți au putut da, în
lumina palidă și neprimnică a vremurilor
de câmpănă, floarea cea rară a dragostei
de oameni.

ROMANIA ȘI MAREȘALUL ANTONESCU

Un articol elogios în presa zilnică franceză

Ziarul „Le Moniteur” publică sub ti-
tul „România și Mareșalul Antonescu”,
articolul de mai jos:

„S'ar putea oare, ca francezii să nu
îndrepte un gând prietenesc României,

în aceste zile în care se sărbătorește a
doua aniversare a venirii la cărmă Statu-
lui a unui om ca Mareșalul Antonescu,
datorită căruia a putut, în împrejurări atât
de dramatice, să-și asigure viața de a
trăi și de a se înălța deasupra vicisitu-
dinilor destinului? A găsi în vremuri
grele, în care viața sa înălță este în joc,
omul providențial care să stăpânească cu o
mână sigură frâiele și să îndepărteze pri-

mejdile cele mai mari, este un mare no-
roc pentru un popor. Și noi francezii știm
ce înseamnă aceasta și, de aceea, analo-
giile pe care le putem întrezări între si-
tuația românilor și a noastră pare și mai
vie și mai lucidă simpatia pe care, de
totdeauna am avut-o față de acest popor
viteaz, care, deși în împrejurări deosebite
de ale noastre, a cunoscut ca și noi ur-
mările nenorocite ale unei politici, că-
reia clarviziunea nu i-a fost totdeauna trăsă-
tura dominantă. Prosti pregătit față de
evenimentele uriașe care aveau să se i-
vească, a trebuit să trăiască, ca și noi,
clipe grele, grave și îngrijorătoare pentru
destinul său. Revoluția sa politică s'a în-
deplinit într-o singură zi, fără vărsări de
sânge și, din aceea zi, nu numai că și-a
redobândit speranțele de redresare, dar
și-a însemnat din nou, prin acțiunea lui
vitală, locul în istorie.

Astăzi, așa dar, omagiul poporului ro-
mân se înalță către acel care a însoțit
această renaștere.

În toți marii conducători se regăsesc
aceleași trăsături: simțul realităților, mai
întâi, fără de care cele mai strălucite ca-
lități ale inteligenței riscă să rămână za-
darnice, dorința de ordine, curajul, te-
nacitatea, energia unită cu spiritul de
dreptate, încrederea în viitor. Și acestea
sunt și virtuțile care au însoțit pe Ma-
reșalul Antonescu, virtuți înăscute și pe
care a știut, din clipa în care a luat con-
ducerea, să le facă a înflori în jurul său.

Prestigiul său indiscutabil îl desemna
tuturor ca pe singurul om capabil de a
restaura România și, dela început, voința
pe care a arătat-o de a nu se opri la ju-
mătăți de măsură, de a aborda cu sinceritate
și de a rezolva toate problemele,
au făcut să renască zarea administrativă,
totul a primit pecetea paternă a persona-
lității sale.

Preținând mult celorlalți, își preținde
mai mult ale înșuși și astfel dă zilnic
pilda cea mai elocventă. Mareșalul Anto-
nescu trece drept un mare taciturn, dar
actele valoroase mai mult decât vorbele,
când trebuie să puș capăt unor neînțe-
legeri interne, să înviorați curajul morii,
să înfrânez nerăbdarea altora, să redai
încrederea și nădejdea, fără de care po-
poarele pot ajunge la desmembrare.

În doi ani, Mareșalul Antonescu a avut
de lăsat hotărâri grave și nu a scos. Ro-
mânia este în război, poporul ei luptă
eroic în răsăritul Europei. Impotriva bul-
șevismului nu luptă numai pentru a-și a-
sigura apărarea continentului nostru, ci și
a civilizației care este și a noastră.

România nu a vrut să rămână pasivă
în această dramă în care se calește o lume
nouă și, de aceea, poate fi sigură că va
găsi în Europa de mâine un loc demn de
ea, demn de trecutul ei, demn de sacri-
ficiile ei. Ea, al cărei trecut are atâtea
sfârșituri cu al nostru, are dreptul să pre-
tindă nu numai situația noastră, dar și re-
cunoștința noastră.

Bătălia Stalingradului

Toate podurile de pe Volga aruncate în aer

Soldații sovietici sunt siliți să apere orașul până la unul

Berlin, 13. — La Berlin se consideră
bătălia de la Stalingrad ca o luptă de u-
zură, care se va termina cu o slăbire ho-
taritoare a sovietelor. Cu toată punerea
în aplicare de ambele părți a unui material
fantastic, și cu toate deplasările, pe un teri-
toriu relativ restrâns, rezultate de pe urma
bătăliei din ultimele zile din jurul Stalin-
gradului, această bătălie nu poate fi con-
siderată ca un război de poziție, deoarece
se vorbește aici de acțiune de luptă stațio-
nară, ci de o fază finală, care va încheia
o mare mișcare operativă. Această miș-
care a început pe o bază întinsă și cu-
cosează acum în fața Stalingradului prin-
cipală luptă îndârjită pentru o poziție stra-
tegică hotărâtoare. Cercurile militare ger-
mane nu consideră defavorabil faptul că
sovieticii au oșas aici trupele aliate toate

rezervele lor hime instruite împreună cu
totalul ultimei lor producții în material de
război. Căci la Berlin, întrebarea dacă
Stalingradul va cădea câteva zile mai
devreme sau mai târziu, nu e considerată
decît hotărâtoare, ci hotărâtoare e numai fap-
tul că vor putea fi complet măcinale și
distrușe importante forțe inamice. În pri-
distrușe importante forțe inamice. În pri-
vinta aceasta, conducerea sovietică a dat
instrucțiunile un ajutor strategic trupele a-
liate. Cu pierderi sângeroase extraordi-
nare, bolșevicii au fost siliți să se re-
tragă și în ultimele 24 ore în spre inte-
riorul orașului. Ei dau aci luptă disper-
rate, însă fără nici o nădejde, căci precum
amintim „Levestia” din Moscova, toate po-
zitiile pe Volga au fost aruncate în
aer, apărătorii neavând altă posibilitate
decît de a se apăra și de a pieri până la

unul. Ziarul militar sovietic „Krasnaja
Svoda” aduce în legătură cu aceasta, la
cunoștința apărătorilor Stalingradului, că
pentru ei nu mai există posibilitatea unei
retrageri din oraș. Ei trebuie să-și facă da-
toria cu dinții strânși până la moarte, a-
părând fiecare stradă și fiecare casă.

După cum se știe, trupele aliate au atins
Volga atât din spate Nord cât și din spate
Sud, apropiindu-se și din spate Vest tot
mai mult de fluviul care are aici o lă-
gime de peste 3000 m. Presa de seară
berlineză publicază că sovieticii, arun-
când în aer podurile de peste Volga, au
expus propriile lor armate unei catastrofe,
din care nu mai există nici o scăpare.
Masele sovietice, silit să apere nebune-
ște orașul în ruine, sunt condamnate la o
pietă sigură.

În tinda celui de primăvară
În cântecul de toamnă,
Cum era din noi suspinând
Cu lacrimi amare.

De cum pe furi încet, încet,
Se adună mîna de fier,
Se arde și pînă la os,
Un gând de răcoare.

De vorbă faul abîmînd
Cu un brădat în seară,
Dar la vîntul cu sunet rănit,
De pupă am rănit mare.

Amu trecuți cu sîrta din brîu
De furtă și furtiv,
De faul scopu abîmînd,
Dar la furtiv și furtiv.

De pînă la hîrtoare apasă
Cum o de durere,
Dar pînă la hîrtoare,
Dar nu mai ai putere.

Străngîndu-te pînă la durere
De furtă și furtiv,
Dar nu la vîntul cu sunet rănit,
De pupă am rănit mare.

Cum la furtiv și furtiv
De la hîrtoare și furtiv,
Dar nu la vîntul cu sunet rănit,
De pupă am rănit mare.

Unu noi luptăm în depărtare
De la vîntul și furtiv,
De la hîrtoare și furtiv,
De la vîntul și furtiv.

De la hîrtoare și furtiv
De la vîntul și furtiv,
De la hîrtoare și furtiv,
De la vîntul și furtiv.

De la hîrtoare și furtiv
De la vîntul și furtiv,
De la hîrtoare și furtiv,
De la vîntul și furtiv.

De la hîrtoare și furtiv
De la vîntul și furtiv,
De la hîrtoare și furtiv,
De la vîntul și furtiv.

De la hîrtoare și furtiv
De la vîntul și furtiv,
De la hîrtoare și furtiv,
De la vîntul și furtiv.

De la hîrtoare și furtiv
De la vîntul și furtiv,
De la hîrtoare și furtiv,
De la vîntul și furtiv.

De la hîrtoare și furtiv
De la vîntul și furtiv,
De la hîrtoare și furtiv,
De la vîntul și furtiv.

Savanții lucrează în timp de război

Un proiect pentru îmbunătățirea climatului european

În „Der Deutsche Volkswirt“ a apărut de curând articolul doctorului Jauman, un savant german, care se pune în fața unui plan întreg pentru modificarea climatului european.

Din arată că condițiile climatului nostru sunt foarte alăturate deficienței din partea condițiilor climatice actuale. Climatul european se caracterizează prin aerul rece și umed, iar vara este foarte caldă și prin perioade de ploi urtate de timp secetos.

Unul din scopurile de atins ar fi deplăsarea perioadei ploilor de la începutul verii la primăvară. D. Jauman susține că o astfel de revoluție nu-i de laoc himerică, cu condiția însă ca o sinceră colaborare să existe între toate țările vecinului nostru continent.

D. dr. Jauman propune mai ales o reimpărțire sistematică prin care să se realizeze evaporările cum și îndreptarea, a-

dică regularizarea apelor subterane.

Un alt proiect grandios ar fi — prin pînă la savanții germani — largirea golului de Calais și deschiderea unei guri mari care să tîie peninsula dintr-o parte la stînga și la dreapta, între Marea Nordului și Marea Baltică. Ar rezulta o modificare a regiunii Galt-Streanului și îndreptarea aerului în altele în Europa de mînd-nouă.

Capitalul necesar ar fi foarte mare, admite d-l dr. Jauman, dar nu este în nici un caz pierdutele suferite în urma unor secete defectuase.

Iată un plan care e menit desigur să aducă schimbări mari în climatul meteorologic al Europei, dar și în viața economică a acestui continent, — amândouă fiind foarte apropiate, bine înțeles, planul savanților germani fi pus în practică în timpul cel mai cur-

La expoziția din Veneția a fost prezentat filmul românesc „ODESA IN FLACARI“

Veneția, 13 (Radio). — La a zecea expoziție internațională de artă cinematografică a fost prezentat filmul românesc „Odesa în flăcări“, care prezintă lupta pe care omul o dă alături de natură în lupta împotriva bolșevismului. Proiecția filmului la care a asistat și d-l prof. Alexandru Marcu subsecretar de stat român al propagandei, a înre-

gistrit cel mai mare succes.

Foarte aplaudat a mai fost și documentarul român intitulat „Sevastopol“ care ilustrează episoade din războiul Crimeii în timpul cîrora soldații români s-au acoperit de glorie.

În cursul după amiază s-a reprezentat filmul german „Marea Undă“ care a fost primit favorabil de public.

RAZBOIUL SCHIMBA MODA

Dictatura modei nu lipsit de o mare bucurie pe hîrtoare tineri; aceea de a avea mai devreme pantaloni lungi. Vor trebui să aștepte să împlinească 15 ani pentru a-i porta.

În schimb, hîrtoare nu vor putea porta pantaloni de „golf“.

Nici gureași la hîrtoare, căci nu vor mai fi hîrtoare, nici batiste în buzunar, deoarece hîrtoarele de pe pînă va dispune.

Trebuie să ne gândim că vor întoarce hîrtoare pe dos.

Cum pînă la urmă tot gîsim mijlocul de a ne aranja, hîrtoarele de la reversuri și hîrtoarele vor putea fi superficiale, cu condiția de a fi aplicate fără a se tăia stofa.

Înaltă croitorie feminină a fost nouă măsură: 3,50 m. pentru o rochie, 4 m. pentru un paltan.

Este puțin pentru marile maeștri ai modei pariziene, dar genul lor va completa. O stofă de lînă nu va trebui niciodată să dubleze o altă stofă de lînă.

Croitorii imaginaseră, cu relativitatea modei hîrtoare, o combinație ingenioasă a fustei și a pantalonului: prima se desfășoară arînd pe a doua. Această dublă îndrăcînire astăzi e interzisă.

În America nu mai este elegant să fi la modă.

„Vogue“ sau „Harper's Bazar“ sunt publicații cari au mai mult de 100 pe- gini hîrtoare glorioasă, bogat ilustrată în culori și împănate, cu și editate de lux.

Si iată că guvernul corea redacțiilor magazinelor „Vogue“ și „Harper's Bazar“ și tuturor celorlalte magazine femeiești, de a propăvădi cititoarelor simplitatea îmbrăcămintelor.

Pentru ca americanii să consimtă să poarte hîrtoare vechi, a declarat Harold Stanley Marcus, trebuie să li se explice că moda din 1942 și 1943 nu va fi mai elegantă decît aceea din 1941.

Dar Harold Stanley Marcus n'a avut nici o milă. A insistat și doamnelor au

înțeles că „o femeie prea bine îmbrăcată este o negrușină“.

Iar alta îi răspunde:

„Mi-ăș pierde ușor cîmășă pentru a salva libertatea“. (Mai ales, fiind dat că o femeie elegantă nu mai poartă de război cîmăși).

D-l Donald Nelson a subliniat că tot colaboratorii săi s'au mulțumit să impună restricții severe pentru lungimea pantalonilor, a cîmășilor de noaptea, proci și în ce privește volanele și năpasta.

Paltoanele, fustele, jachetele vor fi vîndute separat. Marcus speră în felul acesta să economisească 100 milioane de metri de stofă.

În Japonia, fustele-pantaloni nu înlocuiesc hîrtoarele.

În Japonia kimono-ul este mort. „Miz-moe-le“ se dăc pe strîni în fustele-pantaloni. Totuși la ele acasă sînt din ce în ce fire strămoșești lungile rochi clasice cu culori strălucitoare, cu desene armonioase și își înnoadă „obi-ul“ după cea nu veche tradiție.

Dar ciorăși de mîltare nu le lipsesc, cum e cazul în America unde d-l Daport de Neneurs a produs 2.900.000 perechi de ciorăși, din „anglor“. Este adevarat însă că aceasta s'a întîmplat în 1940.

Dar aceasta nu e nimic în comparație cu cele 40.000.000 de perechi pe care le furniza mîltărea japoneză.

Literatura germană de război

Bibliografia națională germană din Leipzig a înregistrat pînă la 1 Iunie 1941 nu mai puțin de 748 volume de literatură în limba germană asupra războaiului actual. Cîmpul se împarte astfel: 78 despre faptele de armă ale aviației și marinei de război, 6 despre luptele din răsărit, 12 despre Africa, Mediterana și Balcani, 83 asupra Norvegiei, 105 despre luptele din Vest, 123 asupra Poloniei, 55 asupra evenimentelor premergătoare războaiului și 23 asupra cauzelor războaiului.

Cazuri de memorie uimitoare

De curînd regele Waliping Liechtenstein a primit dela un băiat de 14 ani din Teppan (jara Suediei) dialogurile filmului Bonaparte scris cu rugămintea de a controla dacă sunt juste. Intrădu- vîr băiatul a reușit să scrie pe dinfuri filmul, cu foarte puține greșeli, după ce l-a văzut de două ori, aceasta denotă o memorie extraordinară. Istoria oferă multe exemple de memorie excepțională. Astfel Giosoful Seneca putea să repete imediat 200 de versuri care i se spuneau, înainte și înapoi. Un spaniol Fernando, din Cordoba, care a trăit pînă la 1450, gîta la vîrsta de 10 ani, Biblia pe dinfuri. La 20 ani gîta pe dinfuri toate operele principale ale autorilor celebri. Si Pascal gîta Biblia pe de rost. Corneille gîta toate lucrările sale dramatice pe dinfuri. Crebillon se așigura în contra reprezentărilor teperative a pieselor sale, scriind versurile alina după ce le declamau directorului de teatru și acesta le accepta. Un amator de teatru, Neufville, a tipărit o pîisă de teatru a lui Moliere, al cărei singur manuscris nu era dat la editor, scriind-o pe dinfuri după reprezentările vîndute. Racine avea deosebită o memorie excelentă. La Collège Parc-Royal fu serpinat de un profesor citind o carte nepublicată. Cînd profesorul i-o lăsa, Racine nu se supăra, afirmînd că o gîta pe dinfuri. Un anume Barthold Nubler, funcționar la o bancă din Coppenhaga, a fost în stare să spună pe dinfuri toate cîntecurile baladei, fără greșeli, la număr de 1800, după ce o ară bîncă. Și dacă se

spune despre regele Cyrus al Persiei că ar fi gîtat pe dinfuri toate numele soldaților săi, memoria lui a fost întrecută de generalul Dapost, conducătorul serviciului de spionaj al armatei franceze în timpul războaiului mondial. Dapost gîta pe de rost toate numele și rangurile tuturor ofițerilor din armata germană și franceză, precum și originea lor, culoarea și forma- țunea fustelor compari, cîcace ar fi putut economisi secțiunile sale o cartotecă de 200.000 de nume, marșul aproximativ al ofițerilor celor două armate.

Strălucita activitate a artiștilor români în străinătate

Viena, 12 (Radio). — În seria strălucitelor reprezentații dirijate de maestrul George Georgeescu la opera oragului Viena, s'a reprezentat Duminică, Marti și Joi, într-o nouă mare opera „Aida“ de Verdi, cu d-na Lucia Bortescu în rolul titular și cu d-șoara Livianescu și Rădulescu, ca prime balerine, în balet.

Cu prilejul trecerii sale prin Viena, în drum spre Italia, d. prof. Al. Marcu, ministru subsecretar de stat al propagandei, a asistat la reprezentarea de Joi, fiind întîmpinat de d-l primar Blaschke și de d-l intendant Oelli.

D-l prof. Al. Marcu a felicitat călduros pe maestrul George Georgeescu și pe interpreții români pentru frumoasa lor activitate românească în străinătate.

IN NUMELE FUEHRERULUI

Cuvintele Generalului Förster au fost sobre, ostășoști, cuvinte de adevărat luptător german care nicicând nu face paradă, nici de vorbe, nici de fapte. Dar ce putere magică iradia ele și cât tălc se desprindea din fiecare vorbă rotunjită din caldul inimei. În clipa aceea nu mai stăteau fața în față câțiva oameni, ci stăteau sufletele celor două popoare înfrățite în cea mai mare și mai sfântă luptă din câte s-au pomenit vreodată: Sufletul poporului german și sufletul poporului român.

„Mi s'a făcut cea mai mare onoare ca să vă remit în numele Führerului decorația „Vultur Germaniei”, simbol al eroismului dvs. și simbol al înfrățirii noastre în lupta contra bolșevismului, pentru izbândă căreia sângele nostru curge amestecat, dealungul și dealatul Rusiei. Înfrățirea care nu poate duce decât la definiția și marea noastră victorie”.

Așa a spus Generalul Förster în timp ce stărma, pe poziție, lângă Novorosiisk, decorațiile pe pieptul celor opt bravi ofițeri din Divizia de Cavalerie. Și niciodată nu s'a simțit mai adânc sentimentul de indestructibilă legătură între cele două popoare, ca în clipa aceea. Pentru că, în chiar același ceas, jos, numai la 2 km., acolo unde apele Mării Negre fac un cot adânc în munți, la Novorosiisk, soldatul german și soldatul român, umăr lângă umăr, pătrundeau în desădădita rezistență a inamicului, sfărâșcând, ca de-atâtea ori, fiara inebunită de disperare.

Măreș spectacol și sfânt decor pentru încurajarea biruințelor unui astăzi dar mai ales pentru opoziția solidarității celor două popoare aliate, peste care, în clipa aceea, bubăitul tunului era supremul sigiliu.

Comparați toate tratatele și toate alianțele cu acest act dumnezeiesc legat între luptătorul german și cel român, aici, sub roșul avioanelor, în bătaia brandurilor, unde cerul și pământul fierb ca un cazan plin de aburi și unde clipită de clipită simți moartea cum se învârtă în jurul tău ca o vântotăleă rece de aer. Comparați...

În numele Führerului! Și mâna Generalului Förster care strângea mâna ofițerului român, urcea în căldura ei firele pentru pânza apropiată victoriei. Nu era o efemeră și circumstanțială strângere de mână. Nici un act de curtoazie. Era mai mult: un simbol!

Neclintiri, așa cum știu să fie în fața dușmanului, ofițerii Diviziei de Cavalerie au primit onorurile. Ochii lor limpezi, cu sufletul ogândit în luminile lor, au trecut dincolo de oameni și de vreme. Și poate că, într-o străfulgerare de cerescă lumină, au zărit o fărâșă din strălucirea zilei de mâine... Numai așa putem înțelege seninătatea care a tremurat ca o undă divină peste chipurile lor.

În numele Führerului!
Lume veche se dărâmă și lume nouă crește sub soția lui.

Serg. T.R. B. LEONTIN BRUDAȘCU
reporter de război

...ȘI DINCOLO ESTE ASIA! Peste Don și Kuban spre Caucaz

Zi și noapte înaintăm.

N'am devenit și noi nomazi, care își poartă turmele pretutindeni? Nomazi, căror pământul le este așternutul și cerul acoperișul. Ei călătoresc, își mână turmele înconjurați de câinii lupi prin vâștele și cenușii stepei în adânciturile umede, înspre puturile adânci cu apă cristalină, înspre oazele stepei.

Vântul amestecă urlulul câinilor, al vitelor și șgomotul miilor de copite îl duce peste înălțimi.

Mulți dintre oameni fără patrie duc cu sine case de lemn improvizate pe căruțe în lungul și în latul stepei.

Unde se opresc, unde poposesc, acolo le este patria, acolo le este casa, acolo le este totul.

Iar nouă luptători ai timpului nou, nu ne merge oare la fel?, la fel colindăm în lung și în lat stepele Caucazului.

Ca vaporul ne legănăm din loc în loc în valurile stepei.

Ca un ocean fără sfârșit, fără nădejde de coastă, pare lățimea stepei în care puținele sate par insule plutitoare.

Agale trecurăm podul de lemn peste Don, pari trombeau, răsunete înăbușite ne însoțeau.

Venim dinspre locuri mlăștinoase vegnic acoperite de apă, trecem prin, tufișuri imense în care bacilul febrei se ascunde amenințător.

Căldura e arzătoare, gâtlejurile noastre sunt uscate, vedem în fața noastră vase imense de apă potabilă. Ce am da pentru o picătură, o mică picătură de apă!

Stepea dintre râuri, locul de suferință dintre Don și Kuban ne învață să prețuim o gură de apă.

Setea, oboseala toate se amestecă într-una.

Monoton se întinde cenușii verzu peste imense dealuri, ridicături fără sfârșit. Numai orizontul e singura noastră speranță.

Prin adâncituri, peste coline, prin stânci spălăcite de ploie, la vale, la deal, zbărâșc fără răgaz oboșite p'aroc de viață, motoarele noastre. Apoi iar pesuri imense fără de sfârșit.

Acesta este drumul nostru către Sud. Iarba înălbită de praf, pare să se aprindă de soarele dogoritor. Noi înaintăm.

IN LUNGUL ȘI'N LATUL STEPEI

Drumuri și căi de mult le-am uitat, de mult le-am părăsit. Trecem deacum zăgăz peste liniile doze hartă și ne strecurăm cu mașini, cu cai, cu trupe pedestre, pe căi neumblate.

Unitățile noastre înaintate, carele de luptă, motocicletii și trupele pedestre nu cunosc decât numai și numai înainte.

Noi rulăm și mărșăluim zi și noapte. Când dormim noi oare?

Când oare capetele oboșite amorțesc la volan? Dacă ne oprim pentru câteva minute, când undeva cu arme ușoare re-

zistența inamică trebuie sfărâșată, atunci amușim pentru câva timp. Asta ne este somnul!

Ce animalele sălbatice, ca cirezile înfricoșate, se adună sovieticii predându-se cu râni adânci, adrenepuși și fără veste, mînt ne vin înainte. Numai la foarte puțini le ajută morocul să fugă înspre Sud.

Câteodată ne tace drumul coloane de sovietici, câteodată merg paralel cu noi prin văi adâncite. Asta e lupta în stepe fără de sfârșit.

Noi înaintăm, nu ne îngrijim de ce se petrece în jurul nostru. Timpul ne este măsurat. În stînga și în dreapta, în urma noastră, numai sovietici, dar gurile țevilor de tun, de puști mitraliere, i-au încolțit și pus pe fugă. Din ascunzișuri și stâlci, din șanțuri, ne opun rezistențe slabe. O oră, două de luptă dărză, și pornesc spre lagărele de prizonieri. Ei vor să ne oprească, să ne întârzie înaintarea, dar totul e zădărn. Noi nu cunoaștem decât înainte. Câte odată formează cercuri și luptă fără comandă, fără a ști ce se petrece în jurul lor. Ne orientați față de pozițiile noastre încercăm zadarnic, a-desea pe cont propriu, luptă și vor să ne oprească, să ne fure din timp, ca grosul trupelor să se poată retrage în voie. Noi însă înaintăm. Pe jos în mașini, cu tancuri, cu cai luptăm fără încetare. Gurile țevilor pot să vorbească, tot ce ne iese în cale, netezim ca un tăvăluc. Asta e lupta din stepe!

Fetele noastre prăfuite ne este oglinda de astăzi. Zile și săptămâni de arindul nu ne-am mai schimbat rufăria. Saliva e înegrită, prin dinți nisipul scrișnește, ochii sunt injectați de roșeață, dar noi tot înaintăm.

Nu ne apălăm cu apă, căci apa e puțină și o picătură e viața e totul pentru noi.

FATA MORGANA

Când umbrele serii ne învalnesc atunci ne apar mii de viziuni. Tablouri din patrie, dela casele noastre, cresc înaintea noastră. Peste culmi prelungite se întinde înaltul povârniș al Worosilovscului, gândurile alegărg printr dealurile stîncioase ale Dobrogei, iar când cerul instelat neacoperă îmi pare că fiecare stea care lucoște îmi aduce un salut dela ai mei.

PESTE CUBAN

Și când se crapă de ziua pornim din nou la atac, din nou înfruntăm moartea, din nou înaintăm. Aci la Kuban sovieticii cred că pot să ne oprească înaintarea noastră, dar totul e în zădărn. Bărți cu motor și mii de camarazi așteaptă doar ordinul de atac, de trecere peste râu. La ora fixată artileria a deschis focul. Sute și mii de țevi din toate armele trag spre malul celălalt. Infernul e grozav. Numai câteva minute și malul celălalt al Kubanului cade sub ploaia noastră de gloanțe. Mii de cadavre plutesc dese de valuri. Sovieticii părăsesc lupta și se pun pe fugă.

Ajunși toți pe malul celălalt, din nou pornim înaintarea spre Sud. Din nou rulăm, din nou mărșăluim. Suntem pe înălțimea dela Rom!!! strigă unul dintre noi.

Armawir rămâne în urma noastră, și dintr-o dată ca din pământ răsare în lumina clară a zilei o barcadă imensă de stînci ce-și înalță spre cer vârfurile incununate de ceață.

Caucazul!!!

Stăm înmărmuriți și privim această minune. În urma noastră am lăsat patria Cazacilor depe Don, în urma noastră se prelinge Kubanul, iar în fața noastră se înalță falcin spatele stîncos al Caucazului.

„Și dincolo este Asia”. — spune unul dintre noi, fără a-și da seama de cele spuse.

Ed. PAWLIKOWSKI

O pedeapsă exemplară

Ministerul afacerilor interne a condamnat Domnul Mareșal Ion Antonescu la închisoare pe viață ca funcționarul Lucian Dragomir, de la primăria sectorului Verde din București, prins în flagrant delict de luare de mită, să fie ținut timp de cinci zile în localul primăriei respective cu cătușe la mâini iar noaptea să doarmă în becul public.

La expirarea acestui termen va fi dat instanțelor judiciare pentru cercetare și condamnare.

Expoziția de radio din Capitală

Sâmbătă 12 Septembrie, în cadrul unei solemnități a avut loc în sala Dalles, la prezența membrilor guvernului și a oficialităților, inaugurarea expoziției germane de radio și televiziune organizată de către „Der Werber der Deutsche Wirtschaft” și „Deutsche Rundfunk-Beitengemeinschaft” în legătură cu societatea română de Radio-Difuziune și Camera de Comerț Româno-Germană și în colaborare cu câteva organizații germane de specialitate.

Expoziția este pusă sub patronajul d-lui prof. Mihai Antonescu, vicepreședinte al consiliului de miniștri, a baronului Manfred von Killinger, ministrul Germaniei la București și a unui comitet de onoare alcătuit din personalități române și germane.

Organizatorii expoziției germane de radio și televiziune, vor să ofere României prietene o privire edificatoare asupra activității radiofonice germane, deschizând cu aceasta și în domeniul radiofoniei epocă de reciprocă înțelegere între cele două popoare care în victorioasele bătălii de pe Frontul de Răsărit pregătesc Europa viitorului mai bun.

Evreii nu pot ține în serviciu personal creștin

Ministerul muncii a întocmit din ordinul d-lui Mareșal Ion Antonescu, proiectul de lege, privitor la personalul casnic și de serviciu, care a fost înaintat în discuție în secțiunile legislative ale ministerului.

Privitor la personalul casnic al cercurilor proiectat, conform articolelor de față, în tercioare acestora să țină în serviciu personal creștin.

Dăm mai jos textul celor trei articole privilegiate la evrei:

Art. 24. — Evreii sunt opriți de a angaja și utiliza personal casnic și de serviciu de religie creștină. Sunt evrei în lesul legii de față, toți cei socotiți evrei în conformitate cu dispozițiunile art. 2 al. 1 al. 2 al. 3 al. 4 al. 5 al. 6 al. 7 al. 8 al. 9 al. 10 al. 11 al. 12 al. 13 al. 14 al. 15 al. 16 al. 17 al. 18 al. 19 al. 20 al. 21 al. 22 al. 23 al. 24 al. 25 al. 26 al. 27 al. 28 al. 29 al. 30 al. 31 al. 32 al. 33 al. 34 al. 35 al. 36 al. 37 al. 38 al. 39 al. 40 al. 41 al. 42 al. 43 al. 44 al. 45 al. 46 al. 47 al. 48 al. 49 al. 50 al. 51 al. 52 al. 53 al. 54 al. 55 al. 56 al. 57 al. 58 al. 59 al. 60 al. 61 al. 62 al. 63 al. 64 al. 65 al. 66 al. 67 al. 68 al. 69 al. 70 al. 71 al. 72 al. 73 al. 74 al. 75 al. 76 al. 77 al. 78 al. 79 al. 80 al. 81 al. 82 al. 83 al. 84 al. 85 al. 86 al. 87 al. 88 al. 89 al. 90 al. 91 al. 92 al. 93 al. 94 al. 95 al. 96 al. 97 al. 98 al. 99 al. 100 al. 101 al. 102 al. 103 al. 104 al. 105 al. 106 al. 107 al. 108 al. 109 al. 110 al. 111 al. 112 al. 113 al. 114 al. 115 al. 116 al. 117 al. 118 al. 119 al. 120 al. 121 al. 122 al. 123 al. 124 al. 125 al. 126 al. 127 al. 128 al. 129 al. 130 al. 131 al. 132 al. 133 al. 134 al. 135 al. 136 al. 137 al. 138 al. 139 al. 140 al. 141 al. 142 al. 143 al. 144 al. 145 al. 146 al. 147 al. 148 al. 149 al. 150 al. 151 al. 152 al. 153 al. 154 al. 155 al. 156 al. 157 al. 158 al. 159 al. 160 al. 161 al. 162 al. 163 al. 164 al. 165 al. 166 al. 167 al. 168 al. 169 al. 170 al. 171 al. 172 al. 173 al. 174 al. 175 al. 176 al. 177 al. 178 al. 179 al. 180 al. 181 al. 182 al. 183 al. 184 al. 185 al. 186 al. 187 al. 188 al. 189 al. 190 al. 191 al. 192 al. 193 al. 194 al. 195 al. 196 al. 197 al. 198 al. 199 al. 200 al. 201 al. 202 al. 203 al. 204 al. 205 al. 206 al. 207 al. 208 al. 209 al. 210 al. 211 al. 212 al. 213 al. 214 al. 215 al. 216 al. 217 al. 218 al. 219 al. 220 al. 221 al. 222 al. 223 al. 224 al. 225 al. 226 al. 227 al. 228 al. 229 al. 230 al. 231 al. 232 al. 233 al. 234 al. 235 al. 236 al. 237 al. 238 al. 239 al. 240 al. 241 al. 242 al. 243 al. 244 al. 245 al. 246 al. 247 al. 248 al. 249 al. 250 al. 251 al. 252 al. 253 al. 254 al. 255 al. 256 al. 257 al. 258 al. 259 al. 260 al. 261 al. 262 al. 263 al. 264 al. 265 al. 266 al. 267 al. 268 al. 269 al. 270 al. 271 al. 272 al. 273 al. 274 al. 275 al. 276 al. 277 al. 278 al. 279 al. 280 al. 281 al. 282 al. 283 al. 284 al. 285 al. 286 al. 287 al. 288 al. 289 al. 290 al. 291 al. 292 al. 293 al. 294 al. 295 al. 296 al. 297 al. 298 al. 299 al. 300 al. 301 al. 302 al. 303 al. 304 al. 305 al. 306 al. 307 al. 308 al. 309 al. 310 al. 311 al. 312 al. 313 al. 314 al. 315 al. 316 al. 317 al. 318 al. 319 al. 320 al. 321 al. 322 al. 323 al. 324 al. 325 al. 326 al. 327 al. 328 al. 329 al. 330 al. 331 al. 332 al. 333 al. 334 al. 335 al. 336 al. 337 al. 338 al. 339 al. 340 al. 341 al. 342 al. 343 al. 344 al. 345 al. 346 al. 347 al. 348 al. 349 al. 350 al. 351 al. 352 al. 353 al. 354 al. 355 al. 356 al. 357 al. 358 al. 359 al. 360 al. 361 al. 362 al. 363 al. 364 al. 365 al. 366 al. 367 al. 368 al. 369 al. 370 al. 371 al. 372 al. 373 al. 374 al. 375 al. 376 al. 377 al. 378 al. 379 al. 380 al. 381 al. 382 al. 383 al. 384 al. 385 al. 386 al. 387 al. 388 al. 389 al. 390 al. 391 al. 392 al. 393 al. 394 al. 395 al. 396 al. 397 al. 398 al. 399 al. 400 al. 401 al. 402 al. 403 al. 404 al. 405 al. 406 al. 407 al. 408 al. 409 al. 410 al. 411 al. 412 al. 413 al. 414 al. 415 al. 416 al. 417 al. 418 al. 419 al. 420 al. 421 al. 422 al. 423 al. 424 al. 425 al. 426 al. 427 al. 428 al. 429 al. 430 al. 431 al. 432 al. 433 al. 434 al. 435 al. 436 al. 437 al. 438 al. 439 al. 440 al. 441 al. 442 al. 443 al. 444 al. 445 al. 446 al. 447 al. 448 al. 449 al. 450 al. 451 al. 452 al. 453 al. 454 al. 455 al. 456 al. 457 al. 458 al. 459 al. 460 al. 461 al. 462 al. 463 al. 464 al. 465 al. 466 al. 467 al. 468 al. 469 al. 470 al. 471 al. 472 al. 473 al. 474 al. 475 al. 476 al. 477 al. 478 al. 479 al. 480 al. 481 al. 482 al. 483 al. 484 al. 485 al. 486 al. 487 al. 488 al. 489 al. 490 al. 491 al. 492 al. 493 al. 494 al. 495 al. 496 al. 497 al. 498 al. 499 al. 500 al. 501 al. 502 al. 503 al. 504 al. 505 al. 506 al. 507 al. 508 al. 509 al. 510 al. 511 al. 512 al. 513 al. 514 al. 515 al. 516 al. 517 al. 518 al. 519 al. 520 al. 521 al. 522 al. 523 al. 524 al. 525 al. 526 al. 527 al. 528 al. 529 al. 530 al. 531 al. 532 al. 533 al. 534 al. 535 al. 536 al. 537 al. 538 al. 539 al. 540 al. 541 al. 542 al. 543 al. 544 al. 545 al. 546 al. 547 al. 548 al. 549 al. 550 al. 551 al. 552 al. 553 al. 554 al. 555 al. 556 al. 557 al. 558 al. 559 al. 560 al. 561 al. 562 al. 563 al. 564 al. 565 al. 566 al. 567 al. 568 al. 569 al. 570 al. 571 al. 572 al. 573 al. 574 al. 575 al. 576 al. 577 al. 578 al. 579 al. 580 al. 581 al. 582 al. 583 al. 584 al. 585 al. 586 al. 587 al. 588 al. 589 al. 590 al. 591 al. 592 al. 593 al. 594 al. 595 al. 596 al. 597 al. 598 al. 599 al. 600 al. 601 al. 602 al. 603 al. 604 al. 605 al. 606 al. 607 al. 608 al. 609 al. 610 al. 611 al. 612 al. 613 al. 614 al. 615 al. 616 al. 617 al. 618 al. 619 al. 620 al. 621 al. 622 al. 623 al. 624 al. 625 al. 626 al. 627 al. 628 al. 629 al. 630 al. 631 al. 632 al. 633 al. 634 al. 635 al. 636 al. 637 al. 638 al. 639 al. 640 al. 641 al. 642 al. 643 al. 644 al. 645 al. 646 al. 647 al. 648 al. 649 al. 650 al. 651 al. 652 al. 653 al. 654 al. 655 al. 656 al. 657 al. 658 al. 659 al. 660 al. 661 al. 662 al. 663 al. 664 al. 665 al. 666 al. 667 al. 668 al. 669 al. 670 al. 671 al. 672 al. 673 al. 674 al. 675 al. 676 al. 677 al. 678 al. 679 al. 680 al. 681 al. 682 al. 683 al. 684 al. 685 al. 686 al. 687 al. 688 al. 689 al. 690 al. 691 al. 692 al. 693 al. 694 al. 695 al. 696 al. 697 al. 698 al. 699 al. 700 al. 701 al. 702 al. 703 al. 704 al. 705 al. 706 al. 707 al. 708 al. 709 al. 710 al. 711 al. 712 al. 713 al. 714 al. 715 al. 716 al. 717 al. 718 al. 719 al. 720 al. 721 al. 722 al. 723 al. 724 al. 725 al. 726 al. 727 al. 728 al. 729 al. 730 al. 731 al. 732 al. 733 al. 734 al. 735 al. 736 al. 737 al. 738 al. 739 al. 740 al. 741 al. 742 al. 743 al. 744 al. 745 al. 746 al. 747 al. 748 al. 749 al. 750 al. 751 al. 752 al. 753 al. 754 al. 755 al. 756 al. 757 al. 758 al. 759 al. 760 al. 761 al. 762 al. 763 al. 764 al. 765 al. 766 al. 767 al. 768 al. 769 al. 770 al. 771 al. 772 al. 773 al. 774 al. 775 al. 776 al. 777 al. 778 al. 779 al. 780 al. 781 al. 782 al. 783 al. 784 al. 785 al. 786 al. 787 al. 788 al. 789 al. 790 al. 791 al. 792 al. 793 al. 794 al. 795 al. 796 al. 797 al. 798 al. 799 al. 800 al. 801 al. 802 al. 803 al. 804 al. 805 al. 806 al. 807 al. 808 al. 809 al. 810 al. 811 al. 812 al. 813 al. 814 al. 815 al. 816 al. 817 al. 818 al. 819 al. 820 al. 821 al. 822 al. 823 al. 824 al. 825 al. 826 al. 827 al. 828 al. 829 al. 830 al. 831 al. 832 al. 833 al. 834 al. 835 al. 836 al. 837 al. 838 al. 839 al. 840 al. 841 al. 842 al. 843 al. 844 al. 845 al. 846 al. 847 al. 848 al. 849 al. 850 al. 851 al. 852 al. 853 al. 854 al. 855 al. 856 al. 857 al. 858 al. 859 al. 860 al. 861 al. 862 al. 863 al. 864 al. 865 al. 866 al. 867 al. 868 al. 869 al. 870 al. 871 al. 872 al. 873 al. 874 al. 875 al. 876 al. 877 al. 878 al. 879 al. 880 al. 881 al. 882 al. 883 al. 884 al. 885 al. 886 al. 887 al. 888 al. 889 al. 890 al. 891 al. 892 al. 893 al. 894 al. 895 al. 896 al. 897 al. 898 al. 899 al. 900 al. 901 al. 902 al. 903 al. 904 al. 905 al. 906 al. 907 al. 908 al. 909 al. 910 al. 911 al. 912 al. 913 al. 914 al. 915 al. 916 al. 917 al. 918 al. 919 al. 920 al. 921 al. 922 al. 923 al. 924 al. 925 al. 926 al. 927 al. 928 al. 929 al. 930 al. 931 al. 932 al. 933 al. 934 al. 935 al. 936 al. 937 al. 938 al. 939 al. 940 al. 941 al. 942 al. 943 al. 944 al. 945 al. 946 al. 947 al. 948 al. 949 al. 950 al. 951 al. 952 al. 953 al. 954 al. 955 al. 956 al. 957 al. 958 al. 959 al. 960 al. 961 al. 962 al. 963 al. 964 al. 965 al. 966 al. 967 al. 968 al. 969 al. 970 al. 971 al. 972 al. 973 al. 974 al. 975 al. 976 al. 977 al. 978 al. 979 al. 980 al. 981 al. 982 al. 983 al. 984 al. 985 al. 986 al. 987 al. 988 al. 989 al. 990 al. 991 al. 992 al. 993 al. 994 al. 995 al. 996 al. 997 al. 998 al. 999 al. 1000 al. 1001 al. 1002 al. 1003 al. 1004 al. 1005 al. 1006 al. 1007 al. 1008 al. 1009 al. 1010 al. 1011 al. 1012 al. 1013 al. 1014 al. 1015 al. 1016 al. 1017 al. 1018 al. 1019 al. 1020 al. 1021 al. 1022 al. 1023 al. 1024 al. 1025 al. 1026 al. 1027 al. 1028 al. 1029 al. 1030 al. 1031 al. 1032 al. 1033 al. 1034 al. 1035 al. 1036 al. 1037 al. 1038 al. 1039 al. 1040 al. 1041 al. 1042 al. 1043 al. 1044 al. 1045 al. 1046 al. 1047 al. 1048 al. 1049 al. 1050 al. 1051 al. 1052 al. 1053 al. 1054 al. 1055 al. 1056 al. 1057 al. 1058 al. 1059 al. 1060 al. 1061 al. 1062 al. 1063 al. 1064 al. 1065 al. 1066 al. 1067 al. 1068 al. 1069 al. 1070 al. 1071 al. 1072 al. 1073 al. 1074 al. 1075 al. 1076 al. 1077 al. 1078 al. 1079 al. 1080 al. 1081 al. 1082 al. 1083 al. 1084 al. 1085 al. 1086 al. 1087 al. 1088 al. 1089 al. 1090 al. 1091 al. 1092 al. 1093 al. 1094 al. 1095 al. 1096 al. 1097 al. 1098 al. 1099 al. 1100 al. 1101 al. 1102 al. 1103 al. 1104 al. 1105 al. 1106 al. 1107 al. 1108 al. 1109 al. 1110 al. 1111 al. 1112 al. 1113 al. 1114 al. 1115 al. 1116 al. 1117 al. 1118 al. 1119 al. 1120 al. 1121 al. 1122

Permisie cu **BUCLUC**

Caporale, pentru felul cum în lupte te-ai purtat,
Regimentul ca răsplată o permisie ti-a dat.
Vei călători cu trenul, șapte zile încheiate;
Fii atent la napoere căci vom fi și mai departe!

Au trecut vreo șase zile, trenul merge acum prin țară,
Gândurile lui Vasile către cei de acasă zboară.
Se gândeste la Săftica, la Ionel, la cel din fașe
Nici nu știe cum arată, l'a născut când el plecase...

În sfârșit iată și gara. A sosit pe înverat.
Nimeni nu are să-l observe, că va reîntoarce în sat.
O să treacă pe la nău, care-i mare cârcămar,
Și-au să stea puțin de vorbă, să ciocnească un pahar.

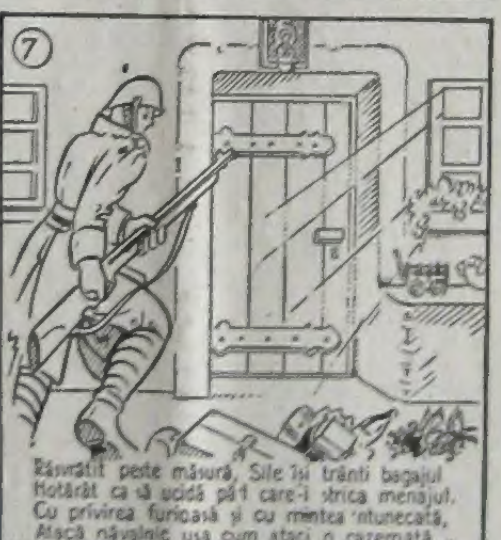
Bravo mări Vasile iată, ce plăcere c'ai venit!
Auzim după tine cum că ai fi fost rănit...
Te am văzut ieri la gară și la radio te-a dat
Că ai fost în zămisălmă în noi grădă și băgat...

După ce cu anevoie, de născ l'a despărțit,
Peste câmp o luă spre casă, fiind nitel căm amețit.
Și cum luna privea galeș, lupulată după nori
Se gândi să-i ducă Săfței un buchet frumos de flori.

Când s'apropie de casă, Doamne Sfinte, frățieare,
Negru el văzu înainte și deabia stătea în picioare...
Cu obloanele deschise, Săfta n'casă petrecea,
S'auzea de afară totul și să creadă nu-i venea...

Răsună peste măsură, Sile își trânti bagajul
Fotărât ca să audă păt care-i strica menajul.
Cu privirea furioasă și cu mintea întunecată,
Atacă năvalnic usa, cum ataci o cizmetă...

Lozitura a fost groasă, usa în lături a sburat.
Cei din casă înțelesură neîndel că va întâmplat.
Și cu ochii plini de groază către cel intrat priviră,
Doar o clipă, căci pe urmă felicie se învârtiră...

-Fii bine-venit vecine, bucurăți de musafiri!
Dar intrarea a fost cam tare, căci de ea și tu te miri
Sile și prins capu'n palme, răsuflarea i se tăie
Nimerise din greșeală la vecinul său Culae!

A sosit ca ars Vasile, florile doar și le-a luat
Și ca apucat de streche, în ogradă a alergat.
În zadar striga vecinul: "stai bre omule, ce dracu'
Sile n'auzea de ciudă și-i venea să-i spargă capu'
Auzind zarvă n'ogradă, Săfta n'tindă a eșit
Și văzându-l pe Vasile, drept la pieptu-i l-a sărit.
-Bine bărbăte dragă, faci atăta țărăboi
Totmai în mijloc de noapte!-Crezi că-acea-i la război!

Sile își dăruia nevasta, mângâind-o dragăstos
Și-i ceru înocertare că a fost un păcătos...
Iar ca nu cumva Culae, cine știe ce să creadă
Aranjărd ca la moară împreună toți să se dădă...

VERSURI

DESENE

1947.72. Zădărnici
Reportaj de război II

Soldat Alexandru Rădu
din Secția Geografică